

Morfy autotekalne i uśpienie u kamaroidowego graptolita *Xenotheka*

Piotr Mierzejewski

Acta Palaeontologica Polonica 48 (1), 2003: 93-98

Opisano kamaroidowego graptolita *Xenotheka klinostoma* Eisenack, 1937 z dolnolanwinskiich wapieni z Gilbergabrottet, północna Ölandia, Szwecja. Wyróżniono dwa wyraźne morfy autotek: (1) morf normalny (opisany po raz pierwszy), tj. autoteka z powierzchnią zewnętrzną nieurzeźbioną, pozbawioną zarówno zewnętrznej wyściółki, jak i zachodzenia autotek na siebie, a zamieszkała przez czynnego zooida; oraz (2) morf zasklepiony, tj. autoteka pokryta osłoną i zamknięta, wyposażona w urzeźbioną zewnętrzną powłokę ze szczególnej brodawkowatej substancji, zamieszkała przez zooida nieczynnego, inaczej uśpionego. Ponadto przewidziano istnienie hipotetycznego (3) odpieczętowanego morfa, czyli autoteki wtórnie otwartej, bez okluzji, ale z powłoką zewnętrzną, zamieszkałej przez reaktywowanego (przebudzonego) zooida. Morfy zasklepione mogą stanowić przystosowanie ułatwiające ich mieszkańcom przetrwanie niesprzyjających warunków. Porównano zewnętrzną okrywę *Xenotheka* z osobliwą błoną zewnętrzną współczesnego półstrunowca *Rhabdopleura* ze strefy między pływowej Fidżi, oraz z tkanką pozakomorową kamaroidów.

Key words: Graptolithina, Camaroidea, microfossils, ultrastructure, dormancy, Ordovician, Sweden.

Piotr Mierzejewski [mierzejewski@graptolite.net], Instytut Paleobiologii PAN, ul. Twarda 51/55, PL-00-818 Warszawa, Poland; present address: ul. Filtrowa 83 m. 49, PL-02-032 Warszawa, Poland.

[Full text \(432.5 kB\)](#)